

Pridiplata na cijlu god. 3 for., na pol. god. 1 for., 50 nov., na četvrt. 75 nov.
Za Srbiju 30, 15, 7½ grosa. Izlazi svake Nedjelje jedanput.

Pisma svakoverstna predmeta molimo na uredništvo uputiti.
Nepoštova neprimam.

God. II. U Kalači

U Četvrtak 7. Prosinca 1871.

Broj 49.

Svetovne prenosa puka o pravnim poslovima.

od jednoga pravnika.

(Konac.)

Pravo naslidstva po zakonu, onda nastupa, ako ni ugovora, ni poslidnje uredbe nema. Prvi zakoniti naslidnici su dica rondjena u zakonitoj ženitbi, a ako je ostavnik udovicu ostavio, ova dobija tal jednoga diteta, — ako pak dice nema, onda je udovica naslidnik u svemu; ali ako je ostavština tako dobro, što je ostavnik posli koga po zakonu t. j. brez ugovora, brez testamenta naslidio i ako dice nema, isto dobro pada na onu granu, t. j. na naslidnike onoga, od koga je ostavnik dobro naslidio. Naprimer: Antun posli svoja smrti ostavio je troje dice koji su njegovu ostavštinu buduć da testamenta nije ostavio, na tri tala medju sobom podjednako podilili; ako od ovih Antunovi naslidnici koji umre i dicu ne ostavi, ma da ima udovicu, — ovoga ostavština pada natrag na braću pokojnoga, i na njegovu dicu. Ali ako Antun, Ivanu — koji mu nije rod, ili mu barem nebi mogao po zakonu — brez testamenta — biti naslidnik, sve svoje dobro ili koji tal svoga dobro posli smrti svoje ostavi i zapiše; ovo što je Ivan ovim načinom naslidio, smatra se kao tecivo njegovo, i ako Ivan brez dice i brez testamenta umre, nije naslidnik Antunova porodica, već Ivanova udovica.

U obće, što se ženitbenih ili zakonitih drugovah muža i žene tiče, prama ovih kao pravilo služi: da

muž i žena jedno drugome nasliduju, t. j. muž je ženin, a žena mužev naslidnik — ako dice nemaju — i ovo se zove „ženitbeno naslidstvo“ — naprotiv, ako su dica ostala, i žena sa ovima nasliđi ostavštinu: ovo se zove „udovicko naslidstvo“ — ako dakle muž dicu i udovicu ostavi, udovica ima dičiji tal, t. j. tal jednoga diteta, od onoga dobra što je muž ostavnik stekao, inače u naslidjenim dobru dica su naslidnici.

Drugčije se smatraju ona dobra, koja su zajednično stečena.

Kao zajednično tecivo, smatra se ona imovina, što muž ili žena, ili pak obadvoje, zajedno i zakonito živeći steku; ovog teciva polak pada mužu a polak ženi. Ali budući da kupovanje sprodajom idje, i imovina se umnožiti i smanjkat može; zbog toga pravo zajedničnog teciva onda stupa u život, kada ili muž ili pak žena umre ili se ženitba zakonito razpusti, jer za života može se zajednično tecivo ili umnožiti ili smanjkat, i tako prija smrti ili raztanka nije možno točno naznačiti zajednično tecivo, inače za života može svaki sa svojim dobrrom kakomu drago, po volji razpolagati. Posli smrti jednog ili drugog zakonitog — vinčanog druga — onaj koji je u životu ima pravo tražiti polinu teciva. Ali zakon razliku pravi medju mužom plemićom ili takim mužu, koji plemićnim načinom teče imovinu, kao što je na primer, zvaničnik, prokator, ličnik i. t. d. — i ne plemića, koji ne plemićnim načinom teče, kao što je zemljodilac, trgovac, zanatlija i. t. d.

Muž plemić, ili onaj, koji plemićnim načinom teče,

smatra se kao glavni tecioč, i vlastan je sa svojim te-civom po volji razpolagati, i ženu svoju poslidnjom uredbom iz dobra, za vrime ženitbe svoje stečenog — izključiti. Ovako pravo, nema muž ne plemić ili koji ne teče plemićnim načinom, (zemljodilac, trgovac, za-natlija i. t. d.), ali i ovaj može, vrhu onih dobarah, što je pravnim putem za života steko — slobodno razpo-lagati.

Po ugarskim zakonu udovice imaju osobito pravo t. j. imaju uživljenje, stan, i ako se udadu, troškove za udatbu — i od onih dobarah, u kojima nisu naslidnici; i tako po ovim pravu, uživaju i ona dobra, što posli muža, dica ili rodbina muževa nasliduje. Ali naslidnici ovih dobarah, imaju pravo, udovičko uživljenje, ako su dobra i dohodci veliki, i ne stoje u sarazmirju sa uživljenjem, putom sudskim tražiti, da se uživljenje udovice na manje uzme, i sudom odredi; inače udovice — ostaju u cilom dobru, svojih muževah. —

Jedan pravnik. *)

DOMAĆI POSLOVI.

Obrtni zakon koji će se rašetat kod velikašaža držaje tačku, kojom se skida veliko brime s ramenih izdavateljih novinah. — Kauci neće država iziskivati. Biti će dakle novinska poplava. Ko gljivah posli kiše, no i medju ovima izaberu se za uživ neotrovne. Ako pak baš tko silom nastoji da si život truje to ga nespasi smo.

Opravljen je već i proračun za doštažnju godinu novan. Desnaci su želili odpraviti ga na kratku ruku, i pozvali livake na medjusobno sporazumljenje, al ovi nehtidoše unići u razastrte mriže. Obe stranke priznaju veliki manjak — i zato nastoje gdije samo moguće što zaštedit.

Ipak levica nije zadovoljna bila s ovnom sredos-bora, već je i ona svoju nanitila i na stol saborski polo-žila. U toj uvidja : da je ono sve liepo : što se na proiz-vod pridstavlja — al želi da se u sadanjima okolnostima — dok se manjak ne odstrani samo ono proizvede : što je neobhodno potrebno — a drugo odgodi na ono do-ba : kada budemo kadri svojim rodjenim novcem pla-titi troškove a ne zajmljenim. Kako Ghyczya i Szontagh iztaknjivaju, nastupilismo stazu koju je Bachovo minis-tarstvo gazilo — van obćeg duga, već imamo svotu 1200 miliuna — kojih kamatu platjamo, 1870. godine zastup-nici se dugo razgovarali o ustrojstvu varmegjah ipak nisu uvidili : da se onaj zakon neda izvesti : koji ovlastiva municipie, da svoj trošak po odmirenim načinu, razmeću i izkupljaju, jerbo teškoje 11 varmegjah naći : koji ma bi ovaj trošak dostatan bio, dakle za sad je primljeno — da će na 1872. godinu ministarstvo svakoj municipiji onu svotu izdati koju je 1870. godine dobila. Nebili bilo pa-metnie — kad su stare varmegje i tako već duhom srcom a i slikom zakopane, da su sve redom na nov kalup — njihovu dužinu i širinu prikrojili. Pa da je svaka varmegja imena vriedna, i za upravu sposobna postala ? Veoma

^{*)} Žaonam je što nismo ovlašćeni ovog presvjetlog Pisca slavno ime u kazati, kojije sa visokog svojeg mista, na kom je silni poslovi obojen, dostojao se do nas sići, i učeni svojih člancih, nas uputjivati kako imamo po zakonu osobu i imovinu uredjivat: da sebe ili drugog neoštatujeemo. Mi ga usrđno molimo: da nas i odsele za 'svoje priznaje, i hvalu na daru dragovoljno primi. Ured.

nas ožalostila interpelatia g. Vince Baheša, iz koje smo razumili : da je u Banatu u okolišu Merića oskudica nastala — koja će se skoro u gladu pokazati, ako se ministarstvo za pomoć nepobrine.

KUĆNI POSLOVI.

NAVADNA POSLOVICA VELI.

„Tko tudje poštenje ne ceni svoje friško izgubi.“

U 44. broju naši novinah jedan Katjmarac opisuje izbor Katjmarskog, pri dva miseca izabranog nimačkog učitelja. S ovom prigodom izjavlja svoju žalost, kako gdikoje obćine zakone nogama taru, budući ove mlogo puta onaku osobu izberu, koja preparandične dokaznice neposiduje, i u ovakom slučaju onakve osobe, kojemu se više godina trudili, doksu sebi preparandična pisma nabavili — u šaragah ostanu, što je pervo velika žalost i nepravo, a drugo ovakovoj obćini velika sramota. Veli dalje ovaj Katjmarac : izabraše dakle Lisi pas za svoga učitelja, što ovaj valjda ne iz zlobe ili iz ogovaranja toliko kao iz žalosti reče, jer ovoje historična prava istina, dasu kod glasovanja svi kazali. „Neka bude Lisi pas, dobar će on nama biti, ali i to je istina, da ne samo on, nego i ostala već od prije služujuća tri učitelja narađena jesu drugim imenom, kano dete kod krštenja valjda zato, jer ji mlogo ima, daji bolje mogu razaznati.

Cuvši pako ovaj novo izabrani učitelj; da se u bunjevački novinah, nešto o Lisi pasu govorи, kanoti razjaren Lav otidje k Gospodinu župniku i mene u stvari ovoj sasvim nevina gorko na ruži. Podignuti osiguravao i nastojao ubavjestiti župnika o Lisi, pasu nije iz mog pera iztekao, ali zatođe on ostade u svojem pri-ašnjem mnenju. Molim vas indi Velemožni Uredniku da ovog zabunitog čovika na pravi put dovedete osigurava-juć ga; da članka ovog nebiaše ja izdavatelj. *)

Prie nikoliko danah otidje jedan ugledan Gospodar svojim poslom u selo knikomu stolaru, koji takodjer ovom imenovanom učitelju šalje svoje dite u školu; zapita ovaj Gospodar stolara: Šalješ li dite twoje u školu? Ovaj odgovori da salje. Upita na dalje Gospodar. A kojim učitelju idjeti sin? Odgovor biaše ta Lisi pasu. Pitam dakle ovog uvrijedjenog brata: Mogu li ja začepit svakom usta? i jesamli ja tomu uzrok, što njega sva obćina Lisi pasom nazivlje. U drugima novinama možemo viditi gdi Biskupe Ministarstvo i ostale druge velikaše kano lava — kano pticu — kano kera (pseto) maljaju, nek najposli i ovi dodju pa nek i ovi mene uzrokuju. — Na oviuh primer moramo i mi brate učitelje sva svitovna progonstva uzterpljivo podnašati; ta i naš mili Spasitelj je bio progonjen, zato recimo i mi šnjime. Oprosti im Bože, jer neznađu šta čine.

U Katjmaru.

*) Dogodjaj u okolišu svakom čoviku poznat opisao je Katimirac a ne učitelj. Što je tu izpraznjeno mesto učitelja na taj način popunjeno, to nije krivnja koja bi mogla spadati na učitelja drugče revna i sposobna, već je slučaj, iz kojeg svaki čovik to štie: da ljudi koji su izbor odjavljivali nije vodila razboritost i zakonitost, koja po pismenih svidiočbah iz među dobrih bira najboljev, već je vodio nagon koji se opominje: da je seka Liza kao gostoničarka nji poštено poslužavala. A pošto nam je škola sreću najbliža to nismo mogli odoliti, da ovaku neurednost neiznesemo na javnost, da Otcu nepravde račun koji bi morala njihova dieca zamarnastiju izpravljati. Ured.

OVAJ ČLANAK TRIBA DA SVAKI BUNJEVAC
PROCITA.

Znajuć da se naši bunjevci i šokci mnogo bave sa odgojanjem živinah, a znadem i to: koliko nji magade sa izimovanjem živinah, i koliko nji koji imadu lipo sino i slamu skupu na to žertvuju, velim skupu slamu, jel slamu triba da nijedan gazda subatički ne izpušta iz vida jerbo će ona subatičkim gazdama uvik sigurni dohodak biti, di drva nema, a ovamo šume svuda gine. Ne triba daklem slamu u zalud trošiti.*)

Naj koristnije proiznašanje biva obično najprostije. — Štajerski gazde i zemljoposidnici proiznašisu: da si kokuružnjačom isto tako može iz imovati marva, ko i sa zrnom, sinom i to ovako: kokuruževinu u sečku na sitno isiku, pa je onda u izkopane karmiče maljom nabiju, počim taka mlađa ostane, kao što je pri zemlji bila, i još dobije slast pa se marva, svinji kao panj u goje, nikoih je pak u kadu ili ardoive na bijaju, kada nimalo ne idje u propast, al to navadno samo oni diluju, koji jednu kracicu ili svinče, imaju da izzimuju.**)

■ Zvonimir. A

D r e z d a *** 17-og Srpnj. Nikoji nisu zadovoljni s Pragom, budući se puk tako nepriliva po njegini ulicah, ko u Beču, al ovi zaboravljaju: da je ognjište živahnosti u zakonitoj vlasti, koja ako se u Prag povrati kako to Česi žele, u mah će oživiti Prag, koji je sve svoje starine za držao, pak može čekajuć iztrajati dok narodna prava neizprije.

Kad u českoj govorimo, navadno sebi pristavljamo same golje planine, koje su kadre ono radjati što je čoviku na svakdanji život potrebno, al kad po českoj putujemo onda se osvidičimo: da je naša misao falična bila; istina ima tu mnogo planina, al medju tima se izvijaju ne samo široke plodne doline, već se raztiru, i bogate ravne; a planine su po najviše tako blagodarne: da svakojaku litinu radjaju — njive su posadjene na mnogi misti voćom, čisto je lipo viditi: kada se poredjaju krajom, a više puta i sridom na 10 a gdi i na petkoračaja širine šljive.

I tako Česi posiduju ne samo zemlju, koja plodi žito, ječam, zob, krumpir ditelinu blitvu već i nebo: koje u srid litine na voćke spusta kruške jabuke šljive trišnje i višnje. Sino ne drže na odkosu ko mi već raztresaju, suše, i tako ga u friško spremljavaju, da ga vlagu neizplaće za diteljinu imadu od izprikršćani drvah silne kao kolibe načinjene, na te i kocove na metju diteljinu osuše, i na zimište u pajte spremaju. Česki zemljodilac nestidi se u svojem radu ingleza ili prusa. Na debelim živinama obradjuje svoje zemljište umno, dokje koju vrst litine povezo to je s puta sprema, i u mah zemlju uzore da zrie. I poklek mu neradja toliko litine ko našem poljodilcu; zato snoplje veže malo, da to više sliči ručici kudilje, nego našem teresnom snopu.

Cesah kako sam opazio ima dvie vrsti, jedni su

*) Te valja obširni je opisat n, p. u kakom stanju valjda da bude kukurozovina. Ured,

**) Lipo je i koristno po gazdu ovo što priporučiva g. dopisnik al kad se slama na živine troši kao postelja onda se najkoristnije uporablja, posto se spori gnoj, koji će veću korist prijet gazdi, nego ako je za gorivo proda, šume valja naknadnjat obsadjenjem žemljistih, i njivah, pak ako se još k tomu posade drumovi i putevi, bitice dosta drvah za gorivo i drugu porabu. Ured.

***) Jedna neuka ruka pomrsila je red Listova starog rodoljuba gdi kojo dake moramo sad naknadno davati. Ured.

ernonjamasti i ti su u govoru radu plavi žestoki, friškose razjare — ko vatra, a drugi su plavi, u kojima se krv polagano priliva. Al svi su pomnjivi radinji, kod njih neima takvi ljudi — koji bi u poslenom dnevnu na sokaku se razgovarali, već tu svako mužko i žensko od rana jutra do kasna večera posluje. Prikinut se neće čes, al neće ni dangubit ko gdi koji nadničar, koji i po sto puta na dan lulu puni i pali, pak kosu i onda oštiri, kad još ova dobro siće, i ako tko uz njivu prokasa ili prodje, milujega barem okom koji trenut popratiti. Mislio bi da čes nije baš za vojaka stvoren, jel nebuči, i negrdi Boga kao Magjar i Slavjan, već se krsti, i klanja Isusu kao pobožni kršćanin, ipak nikad ni smo još štili: da su česi u boju ustrašeni iz vatre bižali, on pouzdano brani mesto na ko je su ga postavili.

Nikoji su narodi, opojeni dikom junačtva svojeg, pak i ne opažavaju, da sad u bitkam odljučiva pobedu puška i top, pak onaj nadvlada: koji znade ovima umitno upravljati. A ovo rukovoditi uvik prije nauče oni, koji misu lahkoumni, već su dušom i umom izobraženi. Zato čes ako je i medju planinam razstrkan, nadje vrijeđena: da dite svoje u škulu kod crkve položenu šalje. Srećna je Česka, što su bogati ljudi davnio uvidili — da su tvorinare i po poljodilstvo veoma koristne, pak su te medju planine uveli, u ovima rade mužkarci, a ornice obradjuju ženski.

No to baš nimalo nebi im udilo, ako bi manje piva popili, jel ja tako scinim: da bi im se od vode srce prije razigralo, i pamet većma prosvitila. Od piva se ono kao suvišnom parom u svojem kretanju sbunjiva, a pamet smutjiva. Al žali bože kod slaviana — sivernog i južnog sve većma zahvaća gdi pivo, gdi vino i rakia, koja ga baš u glavu ubia, i zato nije čudo: što se tako lahko neosvistjiva, o svojoj narodnosti, kao jedinom uvitu narodnog života, već sad ovom, sad onom narodu podlegne — koji se na njeg naslonja, i lagano se gubi brojom, jerbo kako je istina: da bez sunca umire rastilo, tako bez narodna života u društvenom stanju, mora se pogubit narod. Eto tako su misto slaviana zauzeli u Českoj, Poljskoj, Saskoj i Pruskoj nimci.

Ovo nam je veoma žao al nemožemo nimca kriviti, već moramo sami sebe karati, ako se stidimo i u nimačkoj i u magjarskoj u svojem odilu i jeziku pokazati. Ako drugi narodi uzstili budu: da se mnogi Subatički i Zomborski bunjevci ljute: što se nalaze takvi ljudi, koji bunjevačke i šokačke novine pišu, to će im se veoma smišno viditi: jel će teško moći uviditi: da može bratu viran prijatelj biti, ko sebi istom neprijatelji. Starirodoljub.

R A Z N E V I S T I.

— Sudnička pravica vršena je na Rosselu Ferreu i Bourgeoisu ovo su bili znameniti vodje Pariske komune 28-og Studenoga su ustriljeni na polju Sartiskim.

— Smišeno. Obzor nam donosi viest: da u vojnoj krajini ima sposobni sudiah, al nema polag duha vremena snovani zakonah, naprotiv u civilnoj Hrvatskoj: ima prilični zakonah, al manjkaju sposobni sudsie, ovo možemo time nadopuniti: da je kod nas množe bunjevacah i šokacah, al oni koji bi pozvani bili da ih prosvetljivaju, niti imadu srca da svoj rod ljube, niti posiduju znanost jezika da ih uče, a napokon ni volje da se potrude ono stecći što im manjka.

— Knez Metternich naš pariški poklisan
kući se želi povratit — kažu da mu sadanji politički zrak
nije povoljan — buduć je s Napolconovim dvorom u tiš-
njem prijateljstvu živio.

— Putevi i kod nas lome kola, i guše konje, al
oko Pančeva se i vode razlike, počima ju se kuće rušiti, i
nenalaze gdiće mrtve pokopati — jer kako se ašov udari
u zemlju u mah voda probie, Starčova i Ivanova već
nemogu jedna do druge dojti.

— Kole ra hoće da se u Europi okući — proša-
ste zime stanovalaje u Ruskoj — litos se šetala po Ber-
linu Londonu i Parisu, a sad hoće da zimu je u Cari-
gradu i Rumanii — nikako ne želimo da nas posjeti.

— „Pester Lojd“ kaže da su se Novosadjani
brzjavno zahvalili g. nutarnjem ministaru što se niki-
dan Föišpan postarao da se pokoj nije po veseljacih uz-
nemirivao. Mal ako na ovu viest nije g. ministar glavom
kretao.

— Prusi za čudo napriduju u civilisatii Germania piše : da se tamo tako vrzaju oko sudišta krivoklet-
nici, ko jednoč kod nas varalice oko stana sbara za no-
vačenje odredjena — kad opaze kojeg parničara — to
ga obbole i nude se — gosp. ako će onaj za 10 gro-
šah za ču se za 5 grošah zakleti koliko puti i na što
hoće te.

— Kralju Talianskem nije pošlo za rukom uvje-
riti Nj. Svetost rimpapu : da je po crkvu koristne ako
će o volji kraljevine Talianske zavisiti.

— Amerikanci u svačem praktični. Državnem
predsidniku Grantu tužili se iz pokraine Arizona beloputni
na indiancē — košto i ovi na one tu je bilo medju sobne
robije i ubojsvta Grant zapovida da nijedan bilac — t. j.
naše bagre nesmie se u naselbine indianske koje su već
prije bile ograničene ukučit, i ako bi već za sad se tamo
koji našao i nebi htio izseliti da ga silom izvuku.

— Ni mci su višti, ako im podje za rukom care-
vinsko viće sakupiti, naumilisu zakon stvoriti : da
zastupnik koji za 14 danah u Sabor nedodje mandat
izgubi i taj zauzme onaj — kojije za njim, najviše
glasovah sabro — to je pravi parlamentarski Machia-
vellismus.

TRGOVINA I OBRTNOST.

* Subotica 1. Pros. Svit je danas miran! Sve
države zanimaju se sa svojim nutarnjim poslovima, tra-
žeći načina, kako da se što većma učvrste i ojačaju, da
mogu sigurnije u akciju radnju stupiti; vojničke pripreme
na sve strane tu Rusija, Pruska, Turska, Francuska i Aus-
tro-Ugarska koje se znatnije pripravljuju a baš i Siverna-
Amerika ne drima ; sibilja je rečeno da : ako želi ko mira
imati, taj se mora oružati mi ipak, na protiv baš drži-
mo, da će to spremanje skorim vatru dati, jer za to vi-
di nam se dovoljno materije imati.

Najnovije što nas može zanimati, to je : promina
ministrska kako ovde kod nas u Ugarskoj, tako isto
i s onu stranu litave — cislajtanje. — Kod nas je na
misto ministra predsidnika grofa Andrašija došao obči
novčani (finansijski) ministar grof Lonjaija. Za ovoga se
zna, da je dobar špekulant — i da je umio sebi veliko
blago steći nadamo se dakle : da će kano čovik stručnjak
— prioniti oko toga, da naše novčano materialno

stanje popravi, i da nas iz ovoga blata izvuče u kojemo
zapali, i koje je veće i gore nego ovo ovde kod nas u
Subotici na najnovijoj kaldrmi, gdi je čovik mogo zapa-
sti, te ne samo kola nego i vrat skrhati; da nas oprosti
velika duga što su ga narizali ljudi — koji su pozvani
da snama upravljaju, ta valja da je dono iz Beća veću vi-
tinu. A uz njeg stoji pobratim Andrašya, koji ne sum-
njamo da neće voljan biti u svemu g. Lonjajiju poma-
gati, kao i ovaj što prvome sekundira — zbog čega je i
udešena tako lipa ona nota koju je grof Andrašija ude-
sijo pri nastupanju svoga zvanja, i koju je poslao eldži-
ama kod stranih dvorova nameštenima uz pametan sa-
vet — da istu obće ili ne obće? na dotičnome mistu!
Drugo pomirljiva besida — pristolni govor u saboru ni-
mačkog cara ne manje i fala njegova kako je bogata ni-
mačka i koliko mlogo novaca ima zvečećeg. — To sve
uzroči dobro okolnost stanja novca, što je svitske trgrove
u povoljno stanje dovelo, te će morati to blagodeti i kod
nas doneti, što se u toliko već opaža, jer je pristala os-
kudnost novca na bečkoj bersi (trgu) i ova je bolje ras-
položena za kupovanje svih papira, kako državnih
tako i privatnih.

U pogledu rane nemamo ništa znatnoga primetiti,
ova više na jednoj miri stoji — osim što je u Francuskoj
malо natrag udarila u cini, na protiv kod nas svakidaš-
nje potribe pravu dobru cini rani.

Na našim trgu „zbog hrdjavog puta i ne prestane
kiše“ bilo je danas malo rane. Cina je ova : žito 5 fr. 75
— 80 n. raž 4 fr. ječam 2 fr. 50 n. zob 1 fr. 80 n. kuku-
ruz 2 fr. 95 n. 3 fr. a. vr. požunac.

Cinjenik peštanski 2. Pros. Vuna. Ove ne-
dilje manje prodano no druge. Ugovorenaje Benedik-
tinska u 105 fr. i jedan dukat Biskupa stol. Biograd-
skog 120 fr. i 1 dukat. Tvorinarski prana 150—174 fr.
Cina druge vrsti vune ni se prominila. — Svinji hran-
jenici magj. 240—320 fn. 28½—29½ n. za iznos 30—
30½ n. Ulje mž. 29½. n. — Mast sadanja 35½—36 fr.
bez suda 36½ fr. — Slanina sjabane 31½—32 fr. — Loj
39½—30 fr. — Šljive bosans. 13 fr. srid. 12¼—12½ fr.
u žaku 12½ Srbs. 11½—12 fr. — Neučnjene kože teš-
ke nimač. volov. 78—79 fr. lakše 78—80 fr. kravije teš-
ke 80—81 fr. lakše 82—84 fr. Suhe 136—138 fr. bez
glave 110—115 fr. glavom mž. Ovčije škupčije 3 fr. 20
— 80 n. za par poz na stotinu.

CINA RANE. Pešta, 2-og Prosinca. Čisto žito ba-
natsko: 81 fnt. 6 fr. 55—65 nov., 87 fnt. 7 fr. 35—40 n.
tisansko, peštansko, stol.-biogr. : 81 fnt. 6 fr. 60—70
n., 87 fnt. 7 fr. 40—45 n.; — bačvansko: 83 fnt. 6 fr. 45—
65 nov. 86 fnt. 7 fr. 25—30 nov. — Raž 78—79 fnt. 3
fr. 85—90 nov. — Ječam 68—70 fnt. 2 fr. 70 n. — 3 fr.
— Zob 45—48 fnt. 1 fr. 90—95 nov. — Proja 82
fnt. 3 fr. 15—25 n. — Uzimajuć fnt. polag djumr. maže.

Visina vode dunavske.

Pešta 2-og Prosinca : 3' 2" nad 0.
Požun 2-og Prosinca : 2' 1" nad 0.
Mrzlo — led pliva po Dunavu.

Poruke uredništva.

Subatica. G. Š. Što sam i razmišljo. No bolje je i ovako nego
nikako. A živil A. M.? Zumberak, i prvo i drugo je dosipilo — istina je,
al je vrlo opora. — Vaškuth. Liep ćeš biti ako uzčiniš kako govorиш.
Požega. G. B. Srično je doletila.